

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 13. De signis teporis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

DIES XIII.

De Signis Teporis.

I.

Primus effectus, primūque signum teporis est, sua pietatis exercitia, orationes, lectiones, communiones facile, & levi de causa omittere. Minimum impedimentum ab illis nos abstrahit: otiosae occupationes, minimus praetextus animae tepidae rationes validae sunt, iisdem se eximendi. Deus, & omnia, quae ad Deum referuntur, ultimum semper locum apud illam obtinent. Nec ijs se impendit, nisi proprio genio id ei suggerente, vel quando aliud non habet, quod agat. E contrario anima fervens, cum Deus in ipsius spiritu, & corde primum semper locum occupet, officijs pietatis semper primas tribuit. Causae validissimae ei debiles videntur, ubi de similibus obeundis agitur. Nihil praeter impossibilitatem, & charitatem efficere potest, ut ijs se subducatur. Deum nunquam, nisi propter Deum relinquit. Quoties tu Deum pro mundo, pro nugis deferis? linqueresne Regem cum famulo confabulaturus? haec enormis ru-

sti

Junius.

sticitas censeretur. An non Deus tantus est, ut parem honorem mereatur?

II. Alterum teporis indicium est negligentia, qua quis officia pietatis obit, Deoque illis ipsis actionibus, quibus eum honorare cupit, honorem subtrahit. Inde oriuntur orationes absque reverentia, absque attentione, sine fervore, sine emolumento; ita ut juxta mentem Prophetæ *Oratio ejus fiat in peccatum*, & Deus irritetur per ipsam meror orationem, quæ ad ipsum mitigandum est aptissima. Inde Confessiones sine præparatione, sine dolore, sine proposito, sine morum emendatione, ut proin videantur hujusmodi homines peccata sua sacerdoti retegere, ut denuò ea committant, eaque committere, ut ea denuò retlegant. Inde Communiones sine præparatione, sine fervore, sine viva illa fide tantopere necessaria, ad fructum inde capiendum, sine fame illa spirituali, quæ simul est signum, eos sentire, cibum hunc sibi esse necessarium, unaque experiri, qualis dispositio exigatur, ut desideratum ex hoc cibo fructum sperare queant. Atque ita homines isti hoc pane fortium vescuntur; & nihilominus in suis infirmitatibus semper hærent; &, dum identidem cibum An-

ge.

gelorum sumunt, vitam ducunt volun-
tariam, & animale. Quàm insolens
prodigium! quàm funestum miraculum!

III. Tertium teporis signum est con-
tinua mentis evagatio, in qua animæ repi-
dæ vitam transigunt; & insolens cordis,
& spiritûs licentia; quæ facit, ut nullo
habito discrimine, rebus omnis generis
vanis, & frivolis, periculosis, & quandó-
que sceleratis sese implicant, nullámque
vim sibi inferant ad coërcendas sensuum,
imaginationis, spiritûs, cordisque sui e-
vagations. Nihil ipsis tam molestum
est, quàm obligatio animum colligendi,
ut vias suas observent, commotionibus a-
nimi invigilent, perturbationes, & con-
fusiones omnes conscientiæ malè constitu-
tæ cognoscant; quin & studio eas scire de-
trectant, veriti, ne cogantur ea adhibere
media, quibus illæ juvari queant. Deni-
que nihil ita cupiunt, ut tempus fallere, à
negotijs parùm gratis mentem avertere;
seque ipsos hebetes reddere ad sentiendos
conscientiæ importunæ stimulos. An non
ex his originem suam habet mentis, in
qua vivis, evagatio?

*Inquire in te metipsum, ut cognoscas, an non
habet aliquod ex hisce teporis indicijs; an non
omnia habeas?*

Non

Junius;

Non est minoratio in salute ipsius. *Ecc.*

39. 23.

Qui calorem fidei non habet, tolerabilius ei fuisset, fidem non accepisse, quam neglexisse. *S. Ambros.*

DIES XIV.

Alia Teporis Signa.

I.

Quartum teporis signum est consuetudo, potissimam actionum suarum partem sine consideratione, & intentione peragendi; sed potius proprio placito, vel quodam animi motu, vel ex usu, vel hominum respectu, aut alio philautiae instinctu; adeo, ut si tepidae istae animae consilium scrutari, & actiones suas, quin sibi met blandiantur, discutere velint, deprehensurae sint, se nullum ferè opus facere, quod purè dirigatur ad Deum, & cuius ipse unicum incitamentum sit, & scopus; & ubi inanis gloriolae desiderium, propriique commodi, aut genij consecratio, meliorem sibi partem non vendicent. Eheu! quanto terrore anima tepida obruetur! quantusque etiam mihi forsan in mortis articulo injicietur, ubi, cum mihi

mul.